Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-026
(mr. dr. S.O.H. Bakkerus, voorzitter en mr. W.H. Luk, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 13 mei 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Achmea Schadeverzekeringen N.V., gevestigd te Apeldoorn, h.o.d.n. HEMA I. Services, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 7 januari 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Autoverzekering. Aanrijding. Consument stond met haar auto stil om af te slaan. Daarbij stond zij voor een beter zicht een stukje over de haaientanden en op het fietspad. Een scooter is vervolgens in botsing gekomen met het voertuig van Consument. De Commissie is van oordeel dat Consument voorrang aan de scooter had moeten verlenen. De vordering wordt afgewezen.

1. Procesverloop

1.1 De Commissie beslist op basis van haar Reglement en op basis van de stukken die partijen in de procedure hebben ingebracht. Deze stukken bestaan uit 1) het klachtformulier van Consument, 2) het verweerschrift van Verzekeraar, 3) de reactie hierop van Consument, 4) de aanvullende reactie van Verzekeraar.

1.2 De Commissie stelt vast dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak kan daarom op grond van de stukken worden beslist.

2. Waar gaat het om

2.1 Op 19 april 2019 heeft in [plaatsnaam] een aanrijding plaatsgevonden tussen de auto van Consument (hierna: de auto), bestuurd door [naam bestuurster], verder te noemen 'Bestuurster', en een scooter, verder te noemen 'de Tegenpartij', die tegen wettelijke aansprakelijkheid is verzekerd bij Verzekeraar.

2.2 Bestuurster kwam voorafgaand aan de aanrijding vanuit de [straatnaam 1] met het voornemen om rechtsaf de [straatnaam 2] (N211) op te draaien. Parallel aan de [straatnaam 2] loopt een fietspad dat Bestuurster moest oversteken voordat zij de [straatnaam 2] op kon. Aan de zijde van Bestuurster bevonden zich op het wegdek voor het fietspad haaientanden. Tevens was daar het voorrangsbord B6 (naderen voorrangsweg, - kruising of splitsing) met een onderbord dat wijst op overstekende fietsers en brommers van twee zijden geplaatst.

Volgens Consument stond Bestuurster te wachten om af te slaan. De auto stond daarbij deels over de haaientanden heen om de weg goed te kunnen overzien. Toen werd de auto aangereden door de Tegenpartij die met hoge snelheid vanaf de rechterzijde over het fietspad naderde en de auto van Consument niet meer kon ontwijken. Consument onderbouwt zijn lezing met een verklaring van een getuige. Consument heeft Verzekeraar aangesproken tot vergoeding van de door de aanrijding ontstane schade van € 1.000,00,- omdat de Tegenpartij voor zijn schade aansprakelijk is.

2.3 Verzekeraar heeft de aansprakelijkheid afgewezen omdat hij van mening is dat de Tegenpartij van het ontstaan van de aanrijding geen verwijt treft. Hij betwist dat Bestuurster direct voorafgaand aan de aanrijding stil stond nu dat aanvankelijk niet op het door beide partijen ingevulde schadeaangifteformulier (verder: SAF) is ingevuld en de Tegenpartij daarover ook anders heeft verklaard. Ook betwist Verzekeraar dat de Tegenpartij te hard reed. De aansprakelijkheid ligt volgens Verzekeraar volledig bij Bestuurster omdat zij, ook in de situatie waarin zij deels op het fietspad stilstond, geen voorrang heeft verleend. Verzekeraar doet ook een beroep op eigen schuld en betwist de betrouwbaarheid van de getuigenverklaring en de omvang van de schade.

2.4 In de interne klachtenprocedure zijn partijen er niet uitgekomen. Reden waarom Consument zich tot de Commissie heeft gewend.

3. Beoordeling

3.1 De Commissie moet de vraag beantwoorden of Verzekeraar zich in redelijkheid op het standpunt mocht stellen dat de Tegenpartij niet aansprakelijk is voor de schade die Consument als gevolg van de aanrijding stelt te hebben geleden.

3.2 Voorop staat dat op grond van de hoofdregel van artikel 150 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering als uitgangspunt heeft te gelden dat de partij die zich beroept op de rechtsgevolgen van door hem gestelde feiten - bij voldoende gemotiveerde betwisting door de tegenpartij - zijn stellingen moet bewijzen. Consument is in deze de eisende partij en moet dan ook bewijzen dat de aanrijding het gevolg is van een verkeersfout van de Tegenpartij.

3.3 Vast staat dat de Tegenpartij op het fietspad mocht rijden in de richting waarin hij reed. Bestuurster moest op grond van het onder het voorrangsbord geplaatste onderbord met fietsers en brommers komend uit beide richtingen rekening houden en moest hen voorrang verlenen.

Het argument van Consument dat de Tegenpartij 10 à 15 meter voor de plaats van het ongeval al had moeten oversteken naar 'de goede kant' van de rijbaan treft dan ook geen doel.

3.4 Op basis van het overgelegde SAF neemt de Commissie verder tot uitgangspunt dat Bestuurster direct voorafgaand aan de aanrijding stil stond. Zij geeft dat aan onder het kopje '*mijn opmerkingen*' op het door beide partijen ondertekende deel van het SAF, waar is opgenomen:

'*scooter kwam tegen de richting in op het fietspad ik stond stil en scooter ging om mij heen en raakte mij aan de linker voorzijde omdat hij om mij heen reed*'

Dat het hokje '*ging rechtsaf*' op het SAF blijkens de doordruk van het gezamenlijk ingevulde deel van het formulier zoals Verzekeraar dat in zijn bezit heeft, in eerste instantie niet is aangekruist maar Consument dit later op het originele deel nog heeft aangepast, maakt de verklaring van Bestuurster niet ongeloofwaardig.

3.5 Hoe lang Bestuurster ten tijde van de aanrijding al stilstond, is niet uit de overgelegde stukken op te maken. Aan de overgelegde verklaring van de getuige komt naar het oordeel van de Commissie geen waarde toe nu bij de juistheid daarvan vraagtekens kunnen worden gezet. De Commissie deelt de kritiek die Verzekeraar op dat punt naar voren heeft gebracht. Het bestaan van een getuige wordt pas voor het eerst drie en een halve maand na de aanrijding door Consument genoemd. Over die getuige hebben beide partijen op het SAF niets gemeld. Daarbij komt dat er aan getwijfeld kan worden of de getuige, gezien het feit dat hij naar zijn zeggen op de [straatnaam 2] in een file reed en hij zijn aandacht dus op de weg voor hem moest houden, wel precies heeft kunnen waarnemen hoe lang de auto van Consument al stilstond, of fietsers de auto wel gepasseerd zijn en wat de Tegenpartij precies deed voorafgaand aan de aanrijding. Waar de getuige zich ten tijde van zijn waarneming precies op de weg bevond, is niet bekend. Van het door de getuige genoemde 'bijdehand' en 'stoer' gedrag van de Tegenpartij na de aanrijding, heeft Consument nooit melding gemaakt.

3.6 Partijen zijn het er over eens dat de auto op het moment van de aanrijding de haaientanden deels was gepasseerd en deze dus in ieder geval een deel van het fietspad blokkeerde. Hoe groot de doorgang op het fietspad nog was, is uit de stellingen van partijen en overgelegde stukken niet op te maken. Nu Bestuurster wel al stilstond, kan er naar het oordeel van de Commissie niet vanuit gegaan worden dat zij door de haaientanden te passeren, de scooter geen voorrang heeft gegeven. Wel heeft Bestuurster door het deels blokkeren van het fietspad de scooter kennelijk niet de vrije doorgang verleend en daarmee heeft zij toerekenbaar een gevaarlijke situatie gecreëerd.

Deze situatie is naar het oordeel van de Commissie de primaire aanleiding geweest voor de aanrijding. Voor dit onrechtmatig handelen is Bestuurster aansprakelijk.

3.7 Consument heeft ter onderbouwing van de aansprakelijkheid van de Tegenpartij nog aangevoerd dat a) hij te hard reed en b) hij zijn voertuig had kunnen ontwijken omdat Bestuurster al zichtbaar even stilstond. Volgens Consument reed de Tegenpartij met een snelheid van 45-50 km/uur. Dit wordt weersproken door het door de Tegenpartij ingevulde deel van het SAF waarop een snelheid van 15 km/uur wordt genoemd. Enig ander bewijs van een te hoge snelheid waarmee de Tegenpartij zou hebben gereden dan de verklaring van Bestuurster op het SAF heeft Consument niet naar voren gebracht. Volgens de Commissie is op grond van deze informatie van enig te hard rijden niet, tenminste niet voldoende gebleken.

3.8 Dat geldt ook voor de mogelijkheid die de Tegenpartij zou hebben gehad om de auto te ontwijken. Volgens Verzekeraar was uitwijken niet mogelijk omdat de Tegenpartij dan op de er naastgelegen rijbaan ([straatnaam 2]) zou belanden. Zoals eerder al is aangegeven, is niet bekend hoe lang Bestuurster al stilstond voordat de aanrijding plaatsvond. Ook is niet bekend hoeveel ruimte er op het fietspad nog over was om om het voertuig van Consument heen te kunnen rijden. Dat de Tegenpartij de auto van Consument tijdig had kunnen waarnemen, daarop had kunnen anticiperen en had kunnen uitwijken waardoor een aanrijding voorkomen zou zijn, heeft Consument niet (voldoende) aangetoond.

3.9 Op grond van het voorgaande is de Commissie van oordeel dat Consument niet heeft aangetoond dat de Tegenpartij (mede) aansprakelijk is voor de aanrijding. Verzekeraar dus heeft op juiste gronden de aansprakelijkheid van zijn verzekerde afgewezen. De conclusie is dan ook dat de klacht van Consument ongegrond is en dat zijn vordering zal worden afgewezen.

4 Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.]

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.